

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru partajarea
patrimoniului comun al cultelor ortodoxe
și greco-catolic**

Analizând propunerea legislativă pentru partajarea patrimoniului
comun al cultelor ortodoxe și greco-catolic, transmisă de Secretarul
General al Senatului cu adresa nr.B641 din 16.11.2006,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

**Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele
considerente :**

I. Observații generale

1. Propunerea legislativă are ca obiect partajarea patrimoniului comun al cultelor ortodox și greco-catolic constituite ca persoane juridice, urmând ca bunurile denumite sacre, locașuri de cult, casa parohială, cimitirul și terenurile aferente să devină proprietatea cultului majoritar, iar cultul minoritar să fie despăgubit de către cultul majoritar proporțional cu valoarea respectivelor bunuri, pe baza evaluărilor făcute la data partajării patrimoniului.

Prin natura sa, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice.

În aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Din art.2 al Ordonanței de urgență nr.24/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările și completările ulterioare rezultă următoarea normă: „Regimul juridic al imobilelor care au destinația de lăcaș de cult va fi reglementat prin lege specială”.

Propunerea legislativă nu face trimitere la această prevedere, iar Expunerea de motive este lacunară nefăcând referire la datele istorice ale problemei, neapelând nici la date statistice ori la modul de soluționare pe plan local, prin acord confesional.

În această situație sunt de analizat unele concepte folosite pentru a lega rezolvarea problemelor ridicate, în raport de alte concepte folosite în acte normative cu care are legătură.

Exemplificând, noțiunea de „patrimoniu comun” nu este explicată printr-o definiție, care să justifice introducerea acesteia în proiect. Mai mult, ea poate fi infirmată, întrucât despărțirea confesiunilor s-a produs la începutul secolului al XVIII-lea și dezvoltarea istorică s-a produs în cadrul unor regiuni geografice distincte, aparținând fiecare altei entități statale. Nu s-a făcut nici legătura cu regimul constituit după întemeierea statului unificat român, în perioada antebelică, premergătoare celui de al doilea război mondial și nici cu implicațiile în acest domeniu a concordatului cu statul Vatican.

Pornind de la noțiunea de „centru eparhial”, definită prin art.1 alin.8 din Ordonanța de urgență nr.94/2000, prin care se înțelege „instituția care are jurisdicție asupra unui număr de unități locale de cult situată într-o anumită zonă geografică a țării”, se constată că art.2 din proiect instituie principiul **ctitorilor inițiale** în ce privește apartenența cultului pe seama și în numele căruia a funcționat, în ceea ce privește **„catedralele eparhiale”**.

Or, acest principiu este abandonat în art.1, propunându-se rezolvarea prin intermediul noțiunii de „cult majoritar”, obligat la despăgubiri către cultul minoritar și a intervenției statului atât în acordarea de terenuri, cât și în sprijin financiar.

În plus, partajarea „bunurilor sacre”, definite la art.1 alin.(1), pe criteriul proporționalității membrilor cultelor, conform alin.(3), nu face trimitere la regimul cadastral în care figurează acestea, și cum s-ar proceda în concret la rectificarea cărții funciare, stabilindu-se care este actul care ar sta la baza operațiunilor cadastrale.

În lipsa acordului dintre culte, reglementarea statală este subsidiară, altfel s-ar înfrânge dispozițiile art.29 alin.(3) și (5) din Constituția României, republicată, conform căroră **„cultele religioase sunt libere și se organizează potrivit statutelor proprii”** și, respectiv „cultele religioase sunt autonome față de stat”.

De asemenea, în ce privește art.3, oricum acesta trebuie reanalizat și reformulat întrucât din text nu rezultă cu precizie că se au în vedere litigiile dintre cultele ortodox și greco-catolic aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

3. Având în vedere că la art.1 alin.(2) se prevede obligația statului de a asigura terenuri și sprijin financiar cultului religios minoritar în situațiile în care acesta este lipsit de bunurile prevăzute la

alin.(1) al aceluiași articol, ca urmare a partajării patrimoniului cu cultul majoritar, devine obligatorie solicitarea unei informări din partea Guvernului, potrivit dispozițiilor art.111 alin.(1), teza a II-a din Constituție, republicată.

Toate aceste aspecte conjugate, cum și nesolicitarea unui punct de vedere din partea celor două confesiuni implicate, nu conferă proiectului o motivare concludentă, acesta necesitând o revedere de ansamblu.

II. Observații de tehnică legislativă

În subsidiar, formulăm următoarele observații:

a) La **art.1**, în aplicarea prevederilor art.45 alin.(3), prima teză, din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cuvântul “Articolul” din expresia “Articolul 1” prin care este marcat textul acestuia, trebuia scris în forma abreviată.

Reiterăm scrierea abreviată a cuvântului “articolul” în tot cuprinsul proiectului.

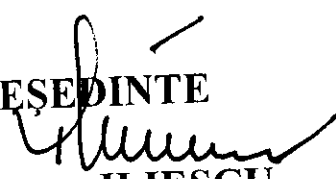
b) La **art.1 alin.(2)**, pentru rigoare normativă, sintagma “prevăzute la art.1 (1)” trebuia scrisă sub forma “prevăzute la **alin.(1)**”.

Totodată, la alin.(3), cifra “1” trebuia încadrată între paranteze, întrucât alineatele articolelor din prezentul proiect sunt numerotate prin cifre arabe cuprinse între paranteze.

La **alin.(5)**, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, în locul sintagmei “menționate în art.1(1-4)”, trebuia folosită sintagma “**prevăzute la alin.(1)-(4)**”.

c) Întrucât, potrivit prevederilor art.63 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată, în vederea abrogării, dispozițiile normative vizate trebuie determinate expres prin menționarea tuturor datelor de identificare ale acestora, art.4 trebuia să cuprindă toate aceste elemente.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1705/14.12.2006.